

Nepoučiteľní

....Tak tak, dovtedy sa chodi s kajakom na vodu kym sa nepadne do sifonu...

Myslím, že ani tí jazdci na oči by nezvládli lepšie lezenie po skale s kajakom pripnutým na riti ,ako to predviedol Laco.

Motivácia , zručnosť bola len materiál bol zlý.

Ja sa niekedy načakám kým mi tieto tri veci klapnú do seba spolu aby som mohol vyraziť na niečo ťažšie.

Vďaka Laco za analýzu - ako sám hovoríš splaviť vlastné ego je asi najťažšie.

Som zvedavý na tvoju novú malú placatú kríkovku.

Este som si uvedomil jednu dôležitú vec keď sa ide v skupine a ide sa ťažšie miesto je naozaj potrebné aby bol niekto na brehu –(Lacovi pomohol pavel), ale aj na vode v Japonsko bolo zachránené z vody neznámym kajakárom, ktorý mal našťastie dobrú východiskovú pozíciu a vytiahol kraľujúce japonsko z hlavného prúdu a este mu aj zachranil padlo.

Srdecne Vás zdravím,

Duco a nech vás stojatá voda v pohári na pracovnom stole zbytočne nedráždi

Ahoj vtaci vodaci.

trochu sa vratim k vikendu.

Uvod:

Uz pred odchodom sme sa sa s chlapcami Ducom a Pavlom dohodli, že pojdeme Velky kanon, teda Socske katarakty. Vyzeralo to na vyrovnanu partiu a tak som bol kludny. Aj po Pavlovej poznámke, že ci idem na krpatej zabe S6....

Jadro:

Sobota rano bolo krasne, slnko, kupovanie hadzacky a DVD Capkaovi , cesta spat do campu po moju zabudnutu hadzacku nas nemohlo rozladit.

Nasadanie a rozpadovanie od Srpenice 1 nema chybu. Nejakemu spomalenemu padlovaniu a medovej vode neprikladam nijaky velky vyznam.

Prideme pomerne rychlo po slalomku a tam uz je, aspon sa mi zda vsetko ok. Este nas pobavi Tibor svojou aktivitou, najskor posluchne Mira, ktory mu zo srandy hovori:

"Tibor ides prvý, ved mas najazadene" Tibor sadne do kajaku a zmizne pod prvou perejou

Nepoučiteľní

slalomky a my ostatní , keby sme nemali trochu zodpovednosti voci kamaratovi, ak tam este teraz sedime na brehu a popri udive sa smežeme...Tibor nas pohnal a uz ideme za nim. Dobechnem ho a trochu zdrbkam, ze co to stvara. Pokracujeme plynule az po Tiborovu druhu tentoraz sportovu vložku - plavecku, po neuspesnom eskimaku. Pochytame co treba a pokracujeme, Tibor pre istotu ide dolu z vody.

Zbytok to dotiahne az dolu , berieme kajaky na plecيا a ideme este raz. Pod slalomkou je uz kataraktovy team a vyrazame . Prve pereje celkom pohoda, na prvom vaznejšom mieste Duco pozera, ukazuje, ja idem , pod perejou vystupujem a istim ostatnych. Dalsia pomerne jednoducha perej ma caka po nastupeni do kajaku. Musim urobiť vyjazd do prudu, idem nepochopitelne ako na "lenivca" zatapa mi zadok a do pereje vchadzam ako navonany frajer na zadku a teda hlavne pomaly. To sa mi vzapati vypomsti a prevraciam sa , rychly eskimak a som zasa v hre. V akej som pochopil vzapati. Pri blbom, pomalom najazde ma prevrateneho hodilo dost do prava. Vyeskimovany sa ocitam zoci voci miestu, ktore nas strasi vsetkych vodakov. Sifon. A do slova do pismena na dosah. Voda sa mi straca pred ocami v rozpuknutej skale. Okamzite chytam padlo za madlo do zubov a natahujem ruky na skalu. Hlava bleskovo riesi situaciu. Zadok drz hore, odtlacaj sa a skus sa presunut na skalu vedla vlavo.Dari sa mi to pomerne rychlo, teda aspon sa mi to tak zdalo. Nemal som odvahu chytit padlo a skusit to vykontrovat. Ked sa mi nejako podari prevalit sa cez brucho na bezpecnu skalu kusok od sifonu tak to sa uz smejem. Husenice sa z brehu este teraz nevedia spamatat co sa to tam mechrilo. Az teraz zacynam citit skoro vylomene kolena a pokusam sa dostat z kajaku. horko tazko sa mi podari stiahnut spricku a povolit opierku. Ale to uz mam pri sebe pomoc v podobe Pavla, ktory mi pomoze zlozit kajak. Hned prvý pohľad na Pavla mi povie vsetko, akoby hovoril vidis curaku preco nemas poriadny kajak....este sa ma pokusi nakopnut na reparat, ale ja si prekrochim ego a som rozhodnuty , ze dnes nie a hlavne nie na rodeovke. Dohadujeme sa, ze ideme aj Otonu a tak mam co robit. S kajakom na pleci vyrazam na turistiku. Chodnik ponad kanon existuje, treba ho trochu intuitivne hladat, len na konci sa prudko dviha az hore na asfaltku asi 200 m od parkoviska Otony. A tak si dam este zjazd dolu. Prenesiem a preplavim lagunu nad Otonou a vyleziem na skalu nad poslednou perejou. Po chvili vidim padla prichadzaju , ale cudzi a treba povedat frajeri, idu na oci a dost isto. Asi po hodine vidim znamu kombianaciu farieb kajakov, bund a heliem. Prisli, pozreli, splavili.Dobra praca chlapci....az neskor sa dozviem, ze to nebolo az take jednoduche.

Zaver:

Pri tej turistike s kajakom na pleci som mal dost casu prehodnotit celu situaciu.

Zist z vody bolo jedine spravne riesenie.Ego je dolezite, ale nie najdolezitejsie. Osobna a kolektivna bezpecnost je na prvom mieste. Ego si tam pojdem vyliecit na trochu vacšej lodi.

Pavel s Ducom mali pravdu, ze treba mat na poriadnu vodu, poriadnu lod.

Treba dat aj na pocity a kedze som sa necitil celkom vo svojej kozi nemal som ist.

S tym vyeskimovanim do tesnej blizkosti sifonu som mal stastie v nestasti. Zastavilo ma to

Nepoučitelní

vcas a este som si nacvicil co a ako robit.

Poucenie:

...ak sa mas utopit zajtra , tak sa neutopis dnes